

AVDELNING 12

KAUSALHÖLJETS UTVECKLING, DEL ETT

12.1 Varför fakta om kausalmedvetenhetens utveckling lämnas ut

¹Det är först efter att individen genomgått initiation, som han kan fullt förstå kausalmedvetenhetens utveckling. Likväl anser planethierarkin att de huvudsakliga principerna genast bör lämnas ut, emedan mänskligheten oväntat utvecklat två vetenskaper: elektricitetsläran och psykologin. Genom att ha upptäckt och börjat utnyttja elektriciteten nalkas mänskligheten en annan upptäckt, som kommer att revolutionera världens tänkande i dessa frågor, lösa en stor del av det ekonomiska problemet och därmed frigöra många fler människor för mental utveckling och mentalt arbete. Denna kunskapsexpansion kan förväntas före år 2075. De psykoanalytiska teorierna går i fel riktning och kan visa sig katastrofala för släktets högre utveckling, om ”psykets” verkliga natur inte utreds. LA: Om psykoanalysens skadeverkningar läs framför allt Kevin MacDonald *Kritikkulturen* kapitel 4, René Guénon *Kvantitetens herravälde*, kapitel XXXIV.

²Om folkbildningen, den politiska verksamheten och den ekonomiska och sociala strävan skall riktas mot bättre mål, måste det allmänna medvetandet uppfatta, om än aldrig så flyktigt, följande tre fakta: 1) Människan är till sitt väsen gudomlig. 2) Människan är genom sin medvetenhet en del av den universella kollektivmedvetenheten. 3) Människan är genom sina inkarnationshöljen ett aggregat av mindre livsformer. Först när människorna förstått dessa tre fakta, kommer de att rätt begripa sin egen natur. Dessa tre fakta skall nu förklaras något ytterligare.

³Människorna behöver komma till insikt om att de är potentiellt gudomliga, självmedvetna monader, som fungerar i första hand genom kausalhöljet men också genom inkarnationshöljerna.

⁴Att människans medvetenhet är en del av den universella kollektivmedvetenheten innebär att enhet är möjlig först i det mentala. Förverkligandet av denna enhet måste leda till att det i fysiska hjärnan växer fram en medveten insikt om grupsamband i mentalvärlden, ett medvetet igenkännande av gruppförbindelser, gruppideal och gruppmål och en medveten aktualisering av den medvetenhetskontinuitet som är evolutionens mål för närvarande. Det kommer också att leda till att släktets medvetenhet flyttas från fysiska världen till mentalvärlden och att därmed alla sådana problem, som nu ansätter mänskligheten, löses genom ”kunskap, enhet och offervilja”.

⁵De mindre livsformer, som sammansätter människans aggregathöljen, är i sin kollektiva natur beroende av henne för sin aktivitet och skall genom augoeidernas aktivitet senare själva höjas och utvecklas till ett medvetenhetsstadium motsvarande det mänskliga.

⁶Denna insikt kommer att förändra tidsålderns tänkande framför allt inom läkarvetenskapen, de sociala frågorna och skolväsendet.

⁷Läkarvetenskapen anpassas bättre till verkligheten, vilket ger en bättre förståelse av organismen, dess behandling och skydd och en riktigare uppfattning om hälsans lagar. Läkarens uppgift blir då att utröna vad det är i en patients liv som hindrar kausalenergin att strömma igenom de lägre höljen, att utröna vilka felaktiga tanke- och känslövanor som vållar den tröghet i andra- och tredjetriadernas energinedströmning, som leder till felaktiga handlingar, att utröna vad i emotionalhöljet som påverkar nervsystemet och därmed hindrar energiflödet från enhetskronbladen i kausalcentret (via förstatriadens emotionalatom) till emotionalhöljet och därifrån till nervsystemet, att utröna vad i eterhöljet som hindrar det rätta pranaflödet (livskraften från solen) till alla delar av organismen. Det är väsentligt att medicinarna kommer till insikt om att organismens ohälsa är beroende av felaktiga eteriska och över-

fysiska förhållanden. Den insikten finns redan till viss del hos dem som förespråkar ”det positiva tänkandets” betydelse, men den kommer inte att bli allmänt vedertagen, förrän kausalhöljets existens och krafter erkänts.

⁸Läkarna kommer att nå denna insikt i samband med att de godtar esoteriken som arbetshypotes och sedan bland annat iakttar hur kausaljag och högre jag förmår arbeta under högt tryck och förbli närmast oemottagliga för sjukdom, tills dessa jag avsiktligt dör genom att skilja kausalhöljet från de båda fysiska höljena. Läkarna kommer då att inrikta sig på förebyggande hälsovård med tillförsel av solsken, vegetarisk diet och tillämpning av magnetismens och vitalitetens lagar i stället för nu rådande mineralmedicin och kirurgi. Då kommer den tid då finare och bättre människor skall framträda på jorden. När läkarna också lär sig mer om eterhöljets natur och mjälten som en härd för pranautstrålningen, kommer de att införa metoder, som utrotar sjukdomar som tuberkulos, kraftlöshet, undernäring och blod- och njursjukdomar. När läkarna förstår känslornas inverkan på nervsystemet, kommer de att rikta in sig på att förbättra miljöförhållandena och studera de emotionala energiströmmarnas inverkan på kroppsvätskorna och i synnerhet på de stora nervcentren och ryggraden. När sammanhanget mellan organismen och aggregathöljerna är ett av lärkarvetenskapen erkänt faktum, kommer de psykiska sjukdomarna att bättre förstås och behandlas. När kausalenergin studeras och den fysiska hjärnans funktion som förmedlare av kausalväsendets avsikt förstås bättre, kommer samordningen av människans hela väsen att studeras och sjukdomar att spåras till sina orsaker och inte längre behandlas genom sina verkningar.

⁹När man ser människan som en helhet och som en samhällsvarelse, kommer man att beakta mänsklighetens emotionala natur, individernas gruppförhållanden, växelverkan mellan individer och mellan grupper. Människan kommer då att undervisas om sitt ansvar för de mindre liv som ingår i hennes höljen. Detta kommer att medföra att individen riktar sin kraft rätt och använder den för att stadga, utveckla och förfina materien i sina olika höljen. Människan kommer också att undervisas om sitt givna och lagbestämda ansvar för sin familj. Detta kommer att medföra att familjen skyddas och familjelivet utvecklas vetenskapligt och lagenligt, varigenom äktenskapsproblem kan lösas och olika slags missförhållanden kan avhjälpas. Även människans ansvar för det samhälle vari hon lever kommer att framhållas. Människorna kommer att undervisas om medborgarskapets sanna esoteriska innebörd – ett medborgarskap byggt på kausalgruppernas förhållanden, reinkarnationens lag och skörde-lagen. Människorna kommer att undervisas om sitt ansvar för sin nation, nationellt ansvars-tagande och nationens plats inom nationernas gemenskap. Människorna kommer också att undervisas om sitt ansvar gentemot djurriket, vilket kommer att åstadkommas på tre sätt: 1) genom en bättre förståelse av människans egen animala natur, 2) genom en förståelse av kausaliseringens lagar och av människorikets inverkan på djurriket, 3) i 2000-talets början skall en mindre avatar framträda och undervisa om människans förhållande till djurriket. Insikten om ansvar är ett av de första tecknen på kausalmedvetenhetens framträdande i dags-medvetenheten, och i takt med att allt fler människor nås av dylik kausal påverkan, blir också förhållandena i mänskligheten sakta men stadigt bättre.

¹⁰Insikten om människans verkliga natur kommer att medföra att undervisningsmetoderna förändras i grunden. Tonvikten kommer att läggas på att lära individerna att människan är en monad i en triad i ett kausalhölje, delge dem fakta om inkarnationshöljernas beskaffenhet och metoderna att inräta de lägre höljerna med kausalhöljet, så att kausalen kan kommunicera direkt med fysiska hjärnan och därmed styra den fysiska människan. Människor kommer att undervisas i att genom koncentration och meditation utveckla kausalmedvetenheten och därmed själva konstatera fakta. De kommer då att lära sig att tänka.

¹¹Kausalmedvetenheten utvecklas på två sätt, det mystiska och det esoteriska. På det mystiska sättet höjes individens dagsmedvetenhet från det fysiska till det kausala. Denna metod består i emotional hängivenhet, flitigt arbete och sträng disciplinering av organismen,

varvid mystikern genom hjärtcentret inträder i kausalhöljet och når dess medvetenhet. På det esoteriska sättet består individens ansträngning i att föra ned kausalmedvetenheten i den fysiska hjärnans medvetenhet. Denna metod består nödvändigtvis i en vetenskaplig förståelse av natur- och livslagarna och insikt om de två jagen: förstajaget och andrajaget, människan och Augoeides. Den innebär hängivelse för arbetet att bringa inkarnationshöljerna under kontroll av Augoeides. Däri ingår också kunskap om de devaväsen som tillhandahållit såväl inkarnationshöljerna som kausalhöljet. Natur- och livslagarna måste också strängt tillämpas på det egna livet. I CF är avsikten att klargöra den esoteriska metoden.

12.2 Förstatriadens natur

¹LA: Nedan lämnad information avser, som rubriken anger, endast förstatriaden. Viss information även om andratriaden ges i förbigående och parentetiskt.

²Förstatriaden består av tre enheter: en fysisk atom, en emotionalatom och en mentalmolekyl. Allmänt kännetecknas triadenheterna av:

³1) *Förmågan att gensvara på den vibration som utgår från någon av de sju planet-härskarna* via dennes materiaspekt, som är någon av de sju devarajaerna (devahärskarna för var och en av de sju solsystemvärldarna 43–49).

⁴2) *Förmågan att bygga former*. Från varje triadenhet utgår den vibration som inför varje ny inkarnation bygger ett hölje av det materieslag enheten tillhör. Emotionalatomens vibration påverkar även triadens fysiska atom att bilda eterhöljets sju centra. Byggandet av organismen är resultatet av automatisk reaktion på energier från eterhöljet, ty människan är i fysiskt hänseende väsentligen en eterisk varelse. Härav uttrycket ”organismen betraktas icke som någon princip”, syftande just på faktum att organismen icke bildats genom någon egen triadenhet.

⁵3) *Relativ beständighet*. I den ”sjunde principen” av varje hölje lagras och utvecklas förvärvade egenskaper och förmågor, så att de skördemässigt kan åter aktualiseras i nya inkarnationer. Den ”sjunde principen” är därför atomminnet. Emellertid är denna triadenheter-nas beständighet relativ. Höljerna har ingen som helst beständighet, utan de upplöses när monaden uttömt deras möjligheter.

⁶4) *Högre energinivå* (”värme”). Häri ligger en viktig skillnad mellan triadenheterna i alla världar och övrig materia av motsvarande atom- och molekyllag. Det är ännu inte möjligt att klargöra vari hela skillnaden mellan triadenheterna och övrig materia består, men följande kan likväl sägas: Triadenheterna är sådana atomer och molekyler, som knutits till de monader som kollektivt bildar centra i en planethärskares hölje, medan övriga atomer och molekyler ingår i andra delar av planethärskarens ”stora ljuskropp”. Triadenheterna vitaliseras av medvetenhetsaspektens energier, medan övriga atomer och molekyler vitaliseras av materiaspektens energier. Triadenheterna styres allt mindre av devahierarkin och alltmer av de energier planetregeringen utsänder. Triadenheterna styres direkt av den lägsta av de tre grupperna skördelagvaktare (lipikaer), vilka tilldelar individerna skörd enligt dessas sådd.

⁷Triadatomerna är sfäriska, med undantag för 48-atomen, som är nära nog hjärtformad, och 46-atomen, som har sina spiraler ordnade så att de ungefärligen bildar en åtta med en central ström genomskärande den dubbla spiralen.

⁸Varje triadenhet har fem funktioner: fördela energier, bevara förvärvad förmåga, assimilera individens gjorda erfarenheter och förvandla dem till egenskaper, utgöra ett genom inkarnationerna permanent minne. (DVS 2.15.13) De fyra förstnämnda funktionerna är direkta resultat av andratriadens departementsenergi, när den aktiverar triadenheten. När förstatriadens tre enheter är fullt aktiva och även andratriadens mentalatom aktiverats, möjliggör de för individen att ha medvetenhetskontinuitet, när han är verksam i kausalhöljet.

⁹Den grundläggande skillnaden mellan den mentala enheten och de båda andra enheterna är att mentalenheten är en molekyl, som har fyra spiraler, medan de båda andra är atomer, som har sju spiraler. (Andratriadens mental- och essentialatomer har endast tre spiraler.) Detta faktum

har med själva evolutionen att göra, ty hos förstajaget representerar mentalmolekylen viljeaspekten (LA: som blir särskilt framträdande först i nästa solsystem), medan emotionalatomen företräder medvetenhetsaspekten (LA: som är särskilt framträdande i nuvarande solsystemet) och fysikalatomen materieaspekten (LA: som särskilt utmärkte förra solsystemet). Vid monadens övergång till femte naturriket syntetiseras i andratriaden de förmögenheter monaden förvärvat i förstatriaden. Detta sker i en dubbel process: monadens medvetenhet överflyttas från förstatriaden till andratriaden och förstatriadens energier syntetiseras i andratriaden.

¹⁰Spiralerna i en triadenhet har tre funktioner, nämligen att vara 1) bärare av individens samlade, i var och en av de tre lägsta världarna (exaktare: 47:4–49:7, emedan 47:1–3 är andratriadens område) förvärvade förmågor och egenskaper; 2) syntetiserare ("sjunde principen") för vart och ett av de tre höljena: mental-, emotional- och eterhöljerna; och 3) det centrum av positiv kraft som håller vart och ett av de tre höljena samman.

¹¹De fyra lägre spiralerna påverkas särskilt av förstatriadens departement, femte och sjätte av andratriadens departement. Femte spiralen (tredje ovanifrån räknad) har en särskild betydelse, då den syntetiserar de fyra lägre. Den gensvarar på fem typer av energi.

¹²I sin helhet bildar de fyra lägre naturrikernas förstatriader spiralerna i vissa solara eller lunara kollektivväsens större triadenheter, medan människomonadernas andratriader bildar spiraliska kraftströmmar inom vissa (LA: planetariska) centra. (LAs kommentar: med lunara menas devakollektiv i världarna 47:4–49:7, med solara menas devakollektiv i världarna 45:4–47:3.)

¹³En triadenhet är den positiva polen och motsvarande hölje är den negativa polen. Polernas växelverkan utgör grunden för formbyggandet. Den positiva polen är i sin tur dubbel, är negativ gentemot den byggande evolutionsmonaden (LA: människomonad eller devamonad). Atomer är kraftcentra, och höljescentra är aggregat av kraftpunkter (LA: atomer och molekyler), som nått en sådan grad av evolution att de kan med en viss intelligens gensvara på kvartärmateriens (evolutionsmonadernas) energier.

¹⁴Varje atom är en kraftpunkt, ett uttryck för den energi som flödar från det kosmiska väsen som i förhållande till solhärskaren representerar den negativa elektriciteten.

¹⁵Varje form och aggregat av atomer och molekyler är ett kraftcentrum, som bildats genom samverkan av positiv och negativ energi.

¹⁶Bakom alla former och all materia ligger ett tredje slags kraft, som använder de båda andra krafterna för att skapa slutlig harmoni och som i sin egen värld är sammanfattningen av den andra kraften. Denna tredje kraft kan kallas den syntetiserande, den elektriska elden, jämviktspunkten, harmoni eller enhet, dynamisk vilja. Denna kraft verkar genom en tvåfaldig manifestation av differentierad energi, genom materieenergi, formsammanhållning, kraftcentra och kraftpunkter. Den är dynamisk i dess tre manifestationer, varav den tredje och sista alltså är (för mänskligheten) okänd och ofattlig.

12.3 De tre triaderna i evolutionen

¹Tredjetriadens energi är positiv, förstatriadens energi är negativ och andratriadens energi är utjämnande. De båda sistnämnda uppvisar i sig vardera två krafter, men verkan blir ett enat helt. 1.2.12-17, 1.3.1-10

²Tredjetriadens energi representerar det slags manifestation som kommer att nå sitt högsta utvecklingsstadium i nästa solsystem. Andratriadens energi möjliggör monadens medvetenhetsutveckling genom kausalhöljet i den mänskliga evolutionens tre världar. Förstatriadens energi möjliggör för monaden att skaffa erfarenhet i de lägsta världarna.

³Medvetenhetsutvecklingen kan indelas i tre stadier enligt de tre triaderna. På första stadiet dominerar förstatriaden. På andra stadiet blir Augoeides och andratriaden alltmer förhärskande och utvecklas kausalmedvetenheten, så att denna till sist helt behärskar inkarnationshöljerna, varefter dessa kan undvaras. På tredje stadiet dominerar tredjetriaden.

⁴Kunskapen om andratriadens departement och om dettas förhållande till andratriadens energi är särskilt viktig för tre kategorier människor: för dem som är intresserade av verklig psykologi eller av medvetenhetsutvecklingen, för dem som är lärjungar eller aspiranter och alltså kommer alltmer i kontakt med andratriaden, för dem som vill tjäna människorna icke genom deras förstajag ("personligheten") utan genom att söka nå deras andrajag.

⁵Monadens utveckling från förstajag till andrajag och sedan tredjejag försiggår under skördelagen och cyklernas lag. All manifestation är resultatet av aktiv energi, som ger vissa resultat. Om energi förbrukas i en viss riktning, måste lika mycken energi förbrukas i motsatt riktning. Följande tre stadier i monadmedvetenhetens expansion till andra- och senare tredjejag kan urskiljas:

⁶1) Det stadium, där den manifesterade energin verkar utåt. Monaden identifierar sig med sina inkarnationshöljen. Detta är förstajagets stadium.

⁷2) Det stadium, där lagenlig balans sökes och monaden är identifierad varken helt med höljena eller med sig själv. Detta är det mest konfliktyllda skedet, under vilket lärjungen alstrar tillräcklig förvandlande kraft för att nå den till första stadiet motsatta ytterligheten: uteslutande identifiering med jaget.

⁸3) Det stadium, där monaden är centrad i andratriaden, är gruppmedveten och har övervunnit förstajagets attraktion. Monaden känner rent av attraktionen från tredjeatriaden. Nu upprepas processen men på ett högre varv i spiralen, nämligen däri att monaden måste övervinna sin identifiering med andrajaget för att nå tredjejaget.

⁹Det är viktigt att uppfatta dessa processer i begrepp av energi och kraft i stället för i begrepp av de höljen och materielag som används. Esoterikern måste uppfatta och arbeta med tre slag av kraft: den positiva eller energiserande kraften, den negativa eller mottagande kraften, som antar form under påverkan av den positiva kraften, ljuset eller den harmoniska kraften (LA: Ouspensky kallar den sistnämnda för den "utjämnande kraften"), som alstras genom de två förstnämndas förening, varav resultatet blir utstrålade energi och de två förstas balanserande.

¹⁰Människan kan förvärva gruppmedvetenhet, hon kan ingå i den planetariska kollektivmedvetenheten, hon kan förvärva medvetenhet i såväl första- som andratriaden. Men förvärvet av tredjejagets medvetenhet och energi återstår till ett senare solsystem. (LAs kommentar: Detta måste förtydligas, så att läsaren icke inges den felaktiga föreställningen att nuvarande människomonader icke kan uppnå sjätte naturriket i detta solsystem. Visst kan de det, om de först genomgår människoriket och sedan femte naturriket. Den monad, som en gång var Pytagoras, är ett exempel på detta. Denna monad blev människa i förra sjuklotets, månkedjans, fjärde eon; nådde femte naturriket i vårt sjuklots innevarande eon; blev såsom 46-jag historiskt känd som Pytagoras, är numera 44-jag och kommer att i sjätte rotrasen bli 43-jag. Vad som menas i texten ovan är att det i tredje solsystemet, och först i detta, blir möjligt att redan i människoriket förvärva självmedvetenhet i tredjeatriaden. Detta sammanhänger med en genomgående princip för själva evolutionens evolution, nämligen: I första solsystemet kunde fjärde naturrikets monader, människorna, förvärva medvetenhet endast i förstatriaden. I andra solsystemet, vårt nuvarande, kan människomonaderna – medan de är kvar i människoriket – förvärva begynnande självmedvetenhet i andratriaden, dock inte i tredjeatriaden. Först i tredje solsystemet blir det möjligt för monaderna att förvärva medvetenhet i tredjeatriaden, medan de fortfarande befinner sig i människoriket.)

¹¹De molekylärvärldar, vari människorna utvecklas, 47:4–49:7, är bärare av planetärskarens undermedvetna. De representerar de centra, från vilka solsystemets kundalini är på väg bort, det som inte är en princip och det som gradvis övergår i obskuration.

¹²Förstatriaden tillhör den kosmiska grovfysiska materien (47–49), ingår i planetärskarens grovfysiska hölje. När individen genom evolution och initiation lyckats övergå till andraatriaden och centrat sin medvetenhet i dess tre enheter, är det alltså detsamma som att kunna fungera medvetet i den egna planetärskarens kosmiska eterhölje (43–46). (LA: Närmare

bestämt i detta kosmiska eterhöljes två lägre etrar, 45 och 46. De två högre kosmiska etrarna, 43 och 44, är alltså otillgängliga för monaden i andratriaden, andrajaget. För att få tillgång till dessa måste monaden bli ett tredjejag. Detta förhållande är en nära nog fullständig analogi med förstajagets erövring av systemisk eterisk objektiv medvetenhet, som inskränker sig till de två lägre etrarna, 49:4 och 49:3. E 10.17.23)

¹³För att fungera medvetet i sitt eterhölje måste individen bränna sig igenom dettas skyddsnät. För att fungera medvetet i planethärskares kosmiska eterhölje måste individen bränna sig igenom ett motsvarande begränsande skyddsnät, det egna kausalhöljet. När alla förstajag gjort detta, befrias planethärskares från kosmisk grovfysisk manifestation. Sedan följer ett jämförelsevis kortvarigt skede av kosmisk eterisk tillvaro (den planetariska obskurationsperioden), varefter planethärskares befrias från kosmisk fysisk inkarnation (43–49) helt och hållet.

¹⁴Mentalmedvetenheten kan icke nå utöver 47:4, varför det är meningslöst förvänta sig att människan skall förverkliga vissa ideal eller förstå vissa sanningar, förrän hon kommer medvetet under andrajagets kontroll, börjar förnimma mentalatomens (47:1) vibrationer. Mentalmolekylen räcker fullständigt för hennes behov, och ingen bro finnes mellan den och mentalatomen. Detta är en grund för tolerans. (HTLs kommentar: inga krav eller förväntningar.)

¹⁵Var och en av de sju strålar eller departementsenergi, som är knutna till människornas kausalhöljen (LA: varje människomonads andratriads stråle eller departementsenergi), framträder som en enhet i kausalvärldens atommateria 47:1, en trefald i subatomiska materien 47:2 och en sjufald i lägsta kausalmaterien 47:3. I kausalvärldens lägsta region 47:3 bildas de 49 grupper, i vilka människorna utvecklas. Under loppet av många inkarnationer och dessas cykliska sjutal kommer människan i tur och ordning under inverkan av de sju underdepartementen till sitt eget andratriadsdepartement. Därpå begynner hon syntetisera de sju i de tre större understrålarna och sedan i andratriadens stråles enhet. Sjutalet gäller från kausaliserings till lärjungaskapets början. Tretalet gäller för henne som lärjunge fram till dess hon blir kausaljag. Enheten med andratriadens stråle når monaden först såsom 45-jag. Det är också först såsom 45-jag monaden är medvetet en del av det planetariska kollektivväsendet ("himmelska människan" eller "planetlogos").

¹⁶Endast sex triadenheter (LA: 49:1, 48:1, 47:4, 47:1, 46:1, 45:4) har med människans evolution att göra. En planethärskares har endast fem triadenheter (LA: 43, 36, 32, 29 och 22), varav endast en (43) i solsystemvärldarna. Beträffande planethärskares skall vi komma ihåg att solsystemvärldarna (43–49) är deras kosmiska fysiska inkarnationshölje och att deras triadenheter, förutom den kosmiska fysiska atomen (43), tillhör kosmos, icke solsystemet.

¹⁷Planethärskares har sitt kosmiska kausalhölje i värld 31, medan solhärskares och hans tre närmaste medväsen har sitt kosmiska kausalhölje i värld 29.

12.4 Kausal-mentalvärlden

¹Kausal-mentalvärlden är den mest vidsträckt av de världar vi har med att göra. Den är solsystemets nyckelvärd, den axel på vilken solhujulet snurrar. Den är mötesplats för de tre evolutionslinjerna (LA: parallella evolutionsvägarna). Alla de planetariska kollektivväsendena, vilka manifesterar sig genom de olika 49-kloten, uttrycker sig i värld 47. Det finns i solsystemet vissa 49-klot, vilka som lägst har 47-materia och alltså inte fysiska planeter som Jorden och de andra grovfysiska planeterna. Dessa 49-klot består av kosmisk eterisk (43–46) och kosmisk gasformig (47) materia. Alla planetariska kollektivväsen inom solsystemet har höljen av lägst kausalmaterial och står alltså därmed alla genom kausalvärlden i kontakt med varandra, oavsett vilket mål respektive väsen eftersträvar. Därför kan också "atomerna i deras höljen", dvs monaderna, när de väl förvärvat kausalmedvetenhet och lärt känna de olika gruppernas "nycklar", gruppernas toner och färger, komma i kontakt med varandra. Häri ligger också grunden till det verkliga enhetsförhållandet mellan de olika kausalgrupperna oavsett vilket utvecklingsstadium de står på, vilket departement de tillhör och vilket 49-klot de befinner sig i.

²Den sanna enheten ligger i insikten om att det större livet alltid innesluter det mindre och att varje medvetenhetsexpansion för människan närmare denna insedda enhet.

³I kausalvärlden (47:1-3) finns alltså en förbindelseled, som bygger på vibrationernas likhet och strävans enhet mellan alla monader i alla solsystemets 49-klot. Först i kausalvärlden (vad gäller världarna 47–49 och människoriket) blir det möjligt att upprätta förbindelse och överföra tankemateria mellan 1) enskilda monader och kausalgrupper, 2) kausalgrupper på samma nivå eller olika nivåer, 3) olika 49-klots monader eller kausalgrupper.

⁴De större byggande devaerna, som genomför solsystemregeringens beslut, använder huvudsakligen värld 47 och värld 44 för kommunikation. I värld 47 kommunicerar de med sina underlydande medelst telepati och i värld 44 kommunicerar de sins emellan genom ett för oss obegripligt medium (LA: vilket planethierarkin kallar ”akasha”, KOV 2.17.2,3; 6.9.5).

12.5 Allmänt om kausalhöljet

¹Kausalhöljet har följande funktioner: att avskilja individens medvetenhet från andra individers, att vara bärare av den potentiella andrajagsmedvetenheten, att aktivera förstatriaden.

²LAs kommentar: Märk att en av kausalhöljets viktigaste funktioner, nämligen att möjliggöra självmedvetenheten, inte omnämnes särskilt. Den inräknas nämligen i andrajagsmedvetenheten, eftersom kausalhöljet bildats genom mentalatomen, andratriadens lägsta enhet. Enbart med förstatriaden och dess höljen (högst 47:4) kan monaden icke äga självmedvetenhet. Först kausalhöljet och dess centrum ger monaden självmedvetenhet. Det är därför djuren saknar självmedvetenhet.

³LA: Människornas kausalhöljen består av materielagen 47:1-3, i olika proportioner allt efter individernas utvecklingsstadier. Den utvecklade majoriteten människors kausalhöljen består av 47:3-materia, medan utvecklade människors kausalhöljen till allt större del består av 47:2-materia. Ett fulländat kausaljags kausalhölje består helt av mentalatomer, 47:1.

⁴Kausalhöljet innesluter förstatriadens tre enheter: mentalmolekylen (47:4), emotionalatomen (48:1) och den fysiska atomen (49:1). LA: Observera att andratriadens mentalatom (47:1) ej omnämns.

⁵Triadenheterna lyser med ett matt rött sken. De tre energier, som framträder i kausalhöljet, är tredjetriadens energi i centret, andratriadens energi omslutande detta och förstatriadens energi i höljets nedre del. Denna manifestation har traditionellt liknats vid en ljuslåga: tredjetriadens energi är lågans inre, hetaste blå kärna, andratriadens energi är det yttre orangefärgade brinnande gashöljet och förstatriadens energi är den glödande vecken i lågans undre del.

⁶Dessa tre slag av energi, vilka möts och förenas i kausalhöljet, alstrar med tiden en utstrålning, som omger lotusen på alla sidor och skänker höljet dess klotform. Ju mer utvecklat kausalväsendet är och ju mer kronbladen utvecklats, desto skönare är den omgivande sfären och desto finare dess färger.

⁷För tredjejaget är kausalhöljet motsvarigheten till hjärtcentret, ett lågande hjul inom tredjetriadens hölje (43–47). Detta hjul har nio ekrar omkring ett tredelat nav, vilket döljer den centrala energin eller kraftalstraren. Kausalhöljet kan betraktas som tolv vibrationer utgående från mentalatomen. Av dessa tolv är tre större cirklande omkring centrum, nio mindre nående periferin. Det är de utstrålningar, som utgår från änden av varje kronblad, som ger kausalhöljet dess klotform.

⁸Kausalhöljet ses även som den tolvbladiga lotusblomman. Hos den utvecklade människan är de tre innersta av dessa tolv blad alltså oavtäckta eller embryoniska, varför kausalhöljet ofta omnämnes som den niobladiga lotusblomman. Först efter att individen lyckats väcka eller utveckla de nio yttre bladen eller framkalla de nio ekrarnas energier vilket sker vid de tre första initiationerna, avtäckts de tre innersta bladen. Dessa tre fullbordar tolvtalet, avser andrajaget och gensvarar på vibrationerna från tredjetriaden. De är egentligen närmare knutna till planetväsendets evolution och med den stimulus detta får av solhärskaren. När den ende

invigaren (LA: planethärskaren) vid tredje och fjärde initiationerna vitaliserar dessa tre innersta blad, medför det att kausalhöljet upplöses och monaden övergår till essentialhöljet.

⁹Kausalhöljets centrum har formats av 47:3-materia. Centret kan åskådliggöras som följer:

¹⁰I själva centrets mitt finns en blåvitt lysande punkt, kallad ädelstenen i lotusblomman. Denna centralpunkt är omgiven och fullständigt dold av tre tätt slutna kronblad. Omkring denna centrala kärna är de nio yttre kronbladen ordnade i tre kretsar om tre blad i varje.

¹¹De nio yttre kronbladen är huvudsakligen orangea till färgen, ehuru även de sex andra färgerna förekommer i andra hand och i olika grad i de skilda bladen. De tre innersta kronbladen är klargula. Vid kronbladens nedre del finns de tre ljuspunkter som markerar förstatriadens tre enheters läge.

¹²De tolv kronbladen är formade av kausaldevaernas materia. Denna materia har förmåga icke endast av förnimmelse, såsom inkarnationshöljens materia har, utan även av självmedvetenhet. När människomonaden slutligen ingått i detta centrum, förvärvar den icke endast kunskap om verkligheten utan även permanent självmedvetenhet.

¹³Tredjetriadens energi förmedlas av andratriadens mentalatom, centralpunkten eller ”ädelstenen i lotusblomman”, och andratriadens energi förmedlas av de nio yttre kronbladen. Likväl är dessa två och förstatriadens energi ett i manifestationen inom kausalhöljet, och växelverkan av energi och vitalitet fortgår stadigt. Tredjejaget (LA: egentligen ställföreträdaren, Protogonos) använder andrajaget (LA: ställföreträdaren, Augoeides) såsom sitt redskap för människomonadens medvetenhetsutveckling, och andrajaget (LA: Augoeides) använder förstajaget, människomonaden i förstatriaden, såsom sitt redskap.

¹⁴Med rätt förståelse av hur monaden fungerar självmedvetet i kausalhöljet följer förmågan att arbeta ändamålsenligt och effektivt med den egna utvecklingen och att hjälpa medmänniskorna med deras utveckling.

12.6 Triadenheternas ställning i kausalhöljet

¹För kausal objektiv medvetenhet, kausal syn, ter sig kausalhöljet som ett vibrerande materioklot, vari förstatriadens tre enheter ses såsom tre brinnande punkter. I klotets mitt finns det lysande kausalcentret, som avger sju strålar, vilka spelar på triadenheterna och hos genomsnittsindividens starkast påverkar emotionalatomen. Den fysiska triadatomen ligger förhållandevis nära kausalcentret. Centrets energi går igenom den fysiska atomen och vidare till emotionalatomen i form av fem strålar. Av de tre triadenheterna ligger mentalmolekylen fjärmast från kausalcentret.

²I detta solsystem mottar emotionalatomen betydligt mer stimulans och vitalisering än de båda andra triadenheterna. Så är det av fem orsaker: 1) Människligheten befinner sig för närvarande på emotionalstadiet och det är emotionalatomen, som styr eterhöljet och därmed organismen. Förstatriadens 48-atom står i direkt förbindelse med andratriadens 46-atom och med tredjetriadens 44-atom. Med denna orsak sammanhänger de fyra övriga. 2) Det mål, som satts för människligheten, är att individen skall bli självmedveten i andratriadens 46-atom, bli ett 46-jag. 3) Detta solsystem är särskilt uttryck för medvetenhetsaspekten och andra strålen. De monader, vilkas tredjetriad tillhör andra strålen, förhärskar i detta solsystem. 4) Vårt solsystem är vårt sjusolsystems hjärtcentrum. Här ligger en av nycklarna till elektricitetens mysterium. De ”heliga planeterna” (LA: vissa av 49-kloten, men inte alla) och vissa därmed förbundna klotsystem i solsystemets kosmisk eteriska (43–46) materia är detta hjärtcentrums ”kronblad”. Givetvis innehar även det 49-klot, som är solsystemets hjärtcentrum, en särställning. (LA: Här bör tilläggas att värld 46, andra strålen och hjärtcentret har särskilt nära samband med varandra.) 5) Vårt solsystem (43–49), vilket är det solara kollektivväsendets kosmiska fysiska manifestation, genomträngs av detta kollektivväsendets kosmiska emotionala hölje (36–42). Likaså genomträngs människans fysiska manifestation av hennes emotionalhölje. Solara kollektivväsendet är centrat i det kosmiska emotionala (36–42). Det har ännu inte nått kosmisk kausal-

mental självmedvetenhet (29–35), varför kosmiskt begär (36–42) är dess huvudsakliga drivkraft. (LA: Betänk också nödvändigheten av att skilja mellan solara kollektivväsendet å den ena sidan och solhärskaren med solsystemregeringen å den andra. För båda slagen av väsen använder CF beteckningen Solar Logos. Det är emellertid minst ett gudomsrikes skillnad mellan de båda slagen av väsen.)

³Förstatriadens emotionalatom har således en särskilt stor betydelse. Den energi, som flödar genom emotionalatomen, följer minsta motståndets lag och är i sin påverkan på den fysiska människan dubbelt så stark som den energi som når henne genom de båda andra triadenheter. (LA: Därmed sammanhänger att i denna eon förstajagets vilja väsentligen är emotionalvilja.) Solara kollektivväsendet uttrycker sig nu genom andra strålen, och denna stråle är sammanfattningen av alla planetväsendenas utstrålning. Denna solsystemiska andra stråle vitaliserar alla solsystemets atomer.

⁴Likaså är den kraft, som flödar genom det kosmiska hjärtcentret, den främsta kraften i ett solväsens och ett planetväsens manifestation. På analogt vis och genom reflexverkan gäller motsvarande för människan i förhållande till hennes hjärtcentrum, och därför är triadens emotionalatom av en sådan stor betydelse. Människans hjärtcentrum och triadens emotionalatom tar direkt emot aktiv kraft, som utgår från kosmiska väsen. Rätt riktad och vederbörligen kontrollerad är denna kraft den stora förvandlande faktorn, som till sist gör människomonaden till ett fulländat andrajag, en kärlekens–visdomens mästare.

⁵LA: Det som närmast följer är en sammanfattande redogörelse för förstatriadens aktivering i en process, som pågår under monadens hela tillvaro i människoriket. Det som nedan sägs skall ej blandas samman med den ovan (i 12.6.1) gjorda beskrivningen av triadens plats och aktivitet i kausalhöljet, en beskrivning som avsåg genomsnittsindividens på emotionalstadiet. Detta behöver påpekas, eftersom texten i CF 514 gör denna sammanblandning och därför här har måst uppdelas i två, den i 6.1 givna och den nu närmast följande:

⁶Fysikalatomen och emotionalatomen växelverkar allt intensivare, så att de båda enheterna med tiden fungerar som en enda. I denna process (LA: som normalt pågår under många tusen inkarnationer) ökar också energiutflödet i oerhörd grad. Senare börjar denna förening av två atomer att växelverka med mentalmolekylen, så att en process liknande den förstnämnda igångsätts och pågår, tills också dessa två enheter förenas till en funktionell enhet. Därefter syntetiserar kausalcentret slutgiltigt triadens funktioner i en process, vars psykologiska motsvarighet är personlighetens inrättning med den i kausalcentret förblivande individualiteten. Monaden, som numera är självmedveten i kausalcentrets innersta del och där arbetar genom andratriadens mentalatom, aktiverar centret med allt starkare energier, så att monaden till sist upplöser både centret och det omgivande höljet, varpå de ingående atomerna återgår till den allmänna materiereservoaren. (LA: Monaden kan i detta skede tryggt upplösa kausalhöljet, eftersom den numera är fullt förmögen att centra sig i andratriadens mentalatom, är självmedveten och självaktiv genom denna. I själva verket är monaden i slutet av denna process förmögen att rentav centra sig i andratriadens 46-atom. MV 7.1.7)

⁷Den process, vari förstatriadens tre enheter syntetiseras och till sist skingras, har en motsvarighet i större skala i förstatriadens syntes i andratriaden liksom även i andratriadens syntes i tredjetriaden. Båda synteserna får till resultat att monaden frigöres till självmedvetenhet och aktivitet i närmast högre atomslag (46:1 och 43:1). Motsvarande processer i ännu större skala genomgås av kosmiska jag, såsom planethärskarna, solhärskaren och ännu högre kosmiska jag såsom sjusolhärskaren och de sju rishierna.

12.7 Kausalhöljets byggande

¹Inledande kommentar av LA: Med ”kausalhöljets byggande” kan man mena två alldeles olika processer: 1) augoeidernas första verksamhet, varigenom människans kausalhölje med dess centrum formas; 2) den utbyggnad, förfining och förvandling av kausalhöljet människo-

monaden själv utför mot slutet av vistelsen i människoriket, från och med kulturstadiets högre nivåer. För klarhetens skull kallas här nedan den förstnämnda aktiviteten kausalhöljets ”formande” eller ”bildande”, den sistnämnda aktiviteten kausalhöljets ”utbyggnad”. Grundläggande fakta om den sistnämnda processen lämnas i DVS 2.23.7-10, 2.42.3; MV 7.3.

²Det handlar här först om augoeidernas arbete. Genom att offra sig själva förlänar de människan självmedvetenhet, av sitt eget väsen formar de människans kausalhölje. Tre ting skall här först studeras: 1) Den högre energins inverkan på de lägre höljen, allteftersom den gör sig gällande under evolutionsprocessen, befriar människan och samtidigt ”höjer” de lägre höljenas devaer (”månpitarena”). 2) Denna energis inverkan i kausalvärlden i att utveckla kausalcentret (”lotusblomman”). 3) Aktiveringen av den innersta delen av lotusen. Denna sistnämnda aktivering visar sig på två sätt: dels som människans insikt i sin fysiska hjärna om att vara gudomlig till sitt väsen, visande sig i gudomlighet på jorden före befrielsen; dels som kausaljagets medvetna aktivitet i kausalvärlden i samarbete med dess grupp eller grupper. I det första fallet avses kausalväsendets inverkan på sina höljen och den kontroll av dessa som följer därav, i det andra monadens självuppväckelse i kausalvärlden, i det tredje gruppmedvetenhetens förverkligande, monadens inträde i det planetariska kollektivväsendets medvetenhet (LA: 46:5-7 till att börja med).

³LA: Skilj noga på kausalväsen och kausaljag! Kausalväsen är varje monad, som förvärvat eget kausalhölje men ännu inte är självmedveten i detta. Kausaljag däremot är en monad, som förvärvat kausal självmedvetenhet. (MV 7.16.4-7)

⁴Kausalhöljets formande är resultatet av de femfaldiga (dhyaniernas =) augoeidernas dubbla vibration i samverkan med de fyra inkarnationshöljenas (pitare =) devaer. Genom planetväsendenas medvetna ansträngning sammanföres dessa augoeider och lägre devaer. Därmed frambringas i 47:3-materien en niofaldig vibration eller virvel, som efter att ha vidmakthållit sig en tid antar formen av en niobladdig lotus. Denna lotus omhöljer i gestalt av en knopp den centrala kraftpunkten (”hjärtat”, utlopp för tredjetriadsenergi), som med sin verksamhet av lotusens materia frambringar de tre innersta bladen. De tre innersta bladen skyddar den innersta punkten men är av samma materia som de nio yttre bladen.

⁵Man kan förstå devaerna bättre, om man ihågkommer att de bär och förmedlar båda slagen av energi. (LA: Andratriadens och förstatriadens energier) Augoeiderna är kausalhöljenas och kausalgruppernas materia och de medel, genom vilka tredjejagen (protogonerna) kommer till uttryck, ty ”anden manifesterar sig genom själen” (LA: tredjetriaden manifesterar sig genom andratriaden eller Protogonos manifesterar sig genom Augoeides). De devaer, som bildar inkarnationshöljena och traditionellt kallas månpitare, energiseras och används av augoeiderna, solpitarena. Dessa augoeider finns i sin tur i många grupper och uttrycker en tvåfaldig energi, positiv och negativ. Den positiva är de devaer som är det besjälade livet i kausallotusen, vilket samordnar, bevarar och aktiverar kronbladen; den negativa är lotusens egen materia. (LA: De större augoeiderna och de mindre: de förra igångsätter och styr de senare.) I samband med sol- och planethärska finns en nära analogi mellan prana, den kraft som livar eterhöljet och därmed håller organismen samman, och den solhärskarens syntetiserande kraft som livar varenda atom i varje värld i solsystemet. Om man i detta sammanhang betänker att solsystemvärldarna (43–49) är solhärskarens och planethärskaernas kosmiska eteriska och kosmiska grovfysiska manifestation, kan den funktion, augoeiderna fullgör och det förhållande vari de står till dessa kosmiska jag, framgå klarare.

⁶Kausalhöljets utbyggnad är resultatet av två slags energier, inkarnationshöljenas energier, när de utövar en reflexverkan på kausalhöljet, och den självaktiva monadens energi, när den direkt påverkar kausalcentrets materia.

12.8 Kausalhöljets utveckling

¹Också kausalhöljet utvecklas, icke endast inkarnationshöljerna. Kausalhöljet utvecklas genom inkarnationshöljerna, och inkarnationshöljerna utvecklas genom kausalhöljet. (LA: Det som förmedlar denna växelverkan är det mindre eller lägre kausalhöljet, den inkarnerande delen, triadhöljet eller ”personligheten” – många termer för ett och samma!) Allt eftersom personligheten blir aktivare och mer intelligent, erhålls resultat i det högre kausalhöljet. Eftersom kausalhöljet består genom monadens hela vistelse i människoriket, anhopas dessa evolutionsresultat (egenskaper, förmågor, bearbetade erfarenheter) ständigt i höljet utan förlust, medan däremot de evolutionsresultat, som samlas i de obeständiga inkarnationshöljerna, går förlorade, om de inte kan i bearbetat skick tillföras kausalhöljet. Därför blir kausalhöljet allt aktivare och dess energimanifestation allt starkare. Mot slutet av monadens evolution i människoriket sker ett oavbrutet energiutbyte: inkarnationshöljerna fylls med ljus från kausalhöljet och speglar dess utstrålning. Kausalhöljet blir då liksom en sol och inkarnationshöljerna liksom månar, som lyser med ljus de lånat från solen. (LA: Därav de gamla esoteriska symbolerna sol, avseende kausalhöljet, och måne, avseende inkarnationshöljerna; solänglar = augoeider; månpitarer = devaer som utformar inkarnationshöljerna.) Genom denna växelverkan lyser kausalhöljet än mera. I högre världar pågår en kort tid en liknande växelverkan mellan tredjetriadens hölje (LA: 45:1-3 växelverkar med 47:1-3) och dess spegelbild, kausalhöljet, men först i det kommande solsystemet föres denna växelverkan till sitt logiska slut.

²Förstatriaden är förbindelselänken mellan kausaldevaerna (CF: solänglarna) och inkarnationshöljernas devaer (CF: månpitarerna). Det är med förstatriadens hjälp, som kausalväsendet (= monaden i kausalhöljet, MV 7.16.4-7, L1 4.20.5) alltefter sitt utvecklingsstadium bygger inkarnationshöljerna, förvärvar kunskap i de tre lägsta världarna (LA: mental-, emotional- och fysiska världarna), sålunda köper sig erfarenhet och blir medveten. Senare är monaden (LA: nu såsom kausaljag) aktiv genom kausalcentrets kronblad, således med hjälp av kausaldevaerna, och förvärvar sålunda kunskap och blir i ännu högre grad medveten. (LA: Observera uttrycket ”köpa sig erfarenhet”, se L1 9.12. Betalning är en grundläggande princip i esoteriken. Se även *Fjärde vägen* av P.D. Ouspensky, s. 297.)

³När förstatriadens energier blir tillräckligt intensiva och andratriadens energier lika starka som dessa och tredjetriaden börjar aktiveras, varav ett synligt tecken att kausalcentrets innersta kärna börjar lysa, blir hela kausalhöljet självaktivt strålände.

⁴I de tidiga skedena efter kausaliseringen ser kausalcentret ut som en blomknopp. Den blå tredjetriadsenergin i centrets mitt syns inte, och de nio yttre kronbladen omsluter de tre inre. Den orangea färgen ser livlös ut, och de tre ljuspunkterna i den nedre delen är blotta punkter. Den triangel, som senare ses förbinda punkterna, framträder inte. Det omgivande klotet är färglöst och kan märkas endast i de vågrörelser (liksom dallringar i luften) som vibrationerna från lotusen åstadkommer.

⁵Inemot den tid, då tredje initiationen genomgås, har en stor förvandling inträtt. Det yttre klotet har ett betydligt större omfång och pulserar i alla regnbågens färger. De strömmar av elektrisk energi, som cirkulerar i klotet, är så mäktiga att de når utanför dess periferi, liknande solstrålar. De nio kronbladen är fullt utvecklade, så att de tillsammans bildar liksom en infattning åt ädelstenen i mitten, och deras färg är nu en genomskinlig orange blandad med flera andra färger, varvid andratriadens departementsfärg förhärskar. Triangeln vid centrets bas är nu aktiverad och lyser, och de tre punkterna är små strålände eldar, tre ljusvirvlar, två (49:1 och 48:1) sjufaldiga och en (47:4) fyrfaldig. Punkterna skickar sitt ljus mellan sig i en hastig cirkulation runt triangeln.

⁶Vid den tid, då fjärde initiationen genomgås, är triangelns aktivitet så stark, att den mera ser ut som ett hjul i hastig rotation. De tre innersta kronbladen håller på att öppnas och avslöja den ”strålände ädelstenen”. Vid denna initiation riktar hierofanten maktens stav mot de tre triadenheterna och ger dem därvid ett tillskott av elektrisk positiv energi från tredjetriaden.

Den strålning, de sänder ut till gensvar, är så stark att den förstör hela klotet. Därefter uttalar augoeiderna ett visst maktord, varigenom de återsamlar den energi de en gång avstått och formen slutgiltigt skingras. Triadenheterna återgår till det allmänna materieförrådet. Kausalhöljet och förstatriaden har upphört att existera. Den tredjetriadsenergi, som fanns i kausalcentrets innersta kärna, centras i andratriadens 46-atom och 45:4-molekyl. Monaden är fri från de tre lägsta världarna (47–49) och fungerar medvetet i essentialvärlden.

⁷LA: ”Elden och lågan förtära arhatens kropp, men deras väsen gör honom odödlig.” *Bodhi-mür*, bok II, citerat i *Den Hemliga Läran*, vol. I, s. 36. Arhat är buddhisternas term för 46-jag. Elden och lågan är tredjetriadens energi respektive 47:1-energin avsiktligt riktad av kausaljaget vid frigörelsen. Den kropp som avses är kausalhöljet.

⁸När augoeiderna återgår till den källa, som skickade (CF: ”andades”) ut dem, blir den lägre devamaterien helt beroende av sin egen energi, eftersom den energi som byggde formen nu är avlägsnad. Formen upplöses då, och de ringare byggarna och devaerna återgår till sin grupp-själ. Dessa ringare devaer är av många olika slag, och vissa av dem, nämligen de som formar människans inkarnationshöljen, är det högsta slags materia, varigenom medvetenhet kan manifesteras i människans världar (47:4–49:7), och är på väg mot självmedvetenhet. De är närmare motsvarande människostadiet än någon annan materia. I devaevolutionen innehar de en ställning, som i människoriket motsvarar den människas ställning som närmar sig lärjungaskapet. Målet för devaer lägre än mentaldevaer är att kausalisera och bli självmedvetna väsen. Målet för människan är att genomgå initiation, bli andrajag och tredjejag, och att för framtidens människor utträtta vad augoeiderna gjort för henne: möjliggöra för dem att uttrycka självmedvetenhet.

12.9 Kronbladens utveckling

¹Människans kausala medvetenhetsutveckling sammanhänger med de nio kronbladens bildande, vitalisering, vård och utveckling (LA: ordet ”utveckling” här taget bokstavligen, ty det handlar om att bladen vecklas ut). Den yttersta kretsens kronblad kallas ”kunskapens” blad, den mellersta kretsens ”enhetens” och den innersta ”offrandets” blad. Den första kretsens kronblad innehåller sammanfattningen av erfarenhet och utvecklad medvetenhet, den andra kretsens kronblad innehåller tillämpningen av denna kunskap i enhetssträvan och tjänande och den tredje kretsens kronblad innehåller det fulla uttrycket av kunskap och enhetssträvan riktad mot det medvetna offrandet av allt för främjandet av planetregeringens planer och genomförandet av dess avsikter i grupparbete.

²Var och en av dessa tre grupper av kronblad står under bestämd ledning och påverkan av en grupp augoeider, som formar dem av sin egen materia och som till sitt väsen är det tredelade kausalcentret under dess manifestation. Genom dessa augoeider strömmar energi från de kosmiska jag som kallas verksamhetens buddhaer, enhetens buddhaer och offerviljans buddhaer. Planethärs-karen är en dylik offerviljans buddha. Var och en av de tre grupperna augoeider påverkar förutom sin bladkrets också sitt särskilda blad i alla tre kretsarna.

³Första kretsens blad avser kunskap, enhet och offrande i fysiska världen. Den fysiska kunskapen växer genom erfarenheter av sådd och skörd i fysiska världen. Genom att bryta mot Lagen och betala för sin okunnighet med lidande når individen kunskap. Den fysiska enhetens blad utvecklas genom att egenkärleken gradvis ersätts med kärleken till andra. Det fysiska offrandet drivs på detta stadium (emotionalstadiet) icke så mycket genom fri vilja och klar insikt som genom omständigheternas tvång. Offrandet av fysiska livet för begärets skull: till en början lägre begär, senare emotional längtan efter något högre.

⁴Andra kretsens blad avser kunskap, enhet och offrande i fysiska och emotionala världarna. Kunskapens blad utvecklas genom att individen lär sig att medvetet balansera motsatserna och därmed steg för steg tillämpa lagen om attraktion och repulsion. Enhetens blad utvecklas allteftersom kärleken till formen ersätts med kärleken till jaget i formen. Offerviljans blad utveck-

las genom att individen strävar efter att för gruppens bästa uppge sina egna önskningar. Hans motiv är alltjämt färgade av önskan om belöning men är likväl både renare och mer medvetna.

⁵Tredje kretsens blad avser kunskap, enhet och offervilja i mentalvärlden. Kunskapens blad utvecklas genom att individen till mänsklighetens avgjorda gagn medvetet använder allt han lärt och lär sig. Enhetens blad utvecklas genom att individen medvetet och oavlåttligt riktar all sin kraft på tjänande av mänskligheten utan tanke på gentjänst eller belöning. Offerviljans blad utvecklas genom de målmedvetna ständiga ansträngningar individen gör att övervinna förstajaget och uppnå andrajaget, en inriktning individen fullföljer under en lång följd av inkarnationer före den slutliga befrielsen.

⁶Monaden är självaktiv i de tre lägsta världarna (47–49) endast i den mån den aktiverar förstatriadens tre enheter med dessas spiraler. Monaden är självmedveten i dessa världar i samma mån som den öppnar kausalcentrets blad. När första kretsens tre blad är helt öppnade, påverkar de med sina energier de tre större spiralerna i förstatriadens fysiska atom, och likaså när andra kretsens tre blad är helt öppnade, påverkar de emotionalatomens tre större spiraler. Därefter kan mentalmolekylens spiraler fullt ut aktiveras, när tredje kretsens kunskapsblad öppnas. När också de två återstående bladen öppnats, avslöjas den lysande trebladiga blomman som ligger innerst i kausalhöljet.

⁷Var och en av de tre kretsarna utmärks av en förhärskande färg. Den yttersta kretsens kronblad företer en förhärskande orange färg, den mellersta kretsens kronblad är mestadels rosa, och den innersta kretsens kronblad lyser huvudsakligen gula.

⁸*Yttersta kretsen.* Första bladet: kunskap i fysiska världen – orange, grönt och violett. Andra bladet: enhetssträvan i fysiska världen – orange, rosa och blått. Tredje bladet: offervilja i fysiska världen – orange, gult och indigo. Dessa tre kronblad organiseras och vitaliseras på emotionalstadiet men förblir på detta stadium oöppnade. De utvecklas först, när den andra kretsen organiseras.

⁹*Mellersta kretsen.* Första bladet: högre kunskap tillämpad genom enhetssträvan i fysiska och emotionala världarna – rosa, orange, grönt och violett. Andra bladet: högre intelligent enhetssträvan i fysiska och emotionala världarna – rosa, orange, rosa och blått. Tredje bladet: av enhetssträvan präglad intelligent offervilja i fysiska, emotionala och mentala världarna – rosa, orange, gult och indigo. Dessa tre kronblad behåller grundfärgen orange men tillägger rosa, så att fyra färger framträder. Dessa kronblad organiseras och vitaliseras på mentalstadiet men förblir oöppnade. Samtidigt utvecklas den yttersta kretsens kronblad, tills den är helt öppen och därmed blottar den mellersta kretsen. Den tredje kretsen förblir skyddad.

¹⁰*Innersta kretsen.* Första bladet: viljan att offra genom kunskap i mentalvärlden och därmed behärska alla inkarnationshöljerna – gult, orange, grönt, violett och rosa. Andra bladet: viljan att offra genom enhetssträvan i mentalvärlden och alltså tjäna – gult, orange, violett, rosa och blått. Tredje bladet: det yttersta offret i alla avseenden – gult, orange, rosa, blått och indigo. Tredje kretsens kronblad organiseras och vitaliseras på kausalstadiet, och samtidigt utvecklas den andra kretsens kronblad, så att två kretsar är öppna och endast den tredje är oöppnad. Tredje kretsens kronblad öppnas i samband med initiationerna, genom individens egna oerhörda ansträngningar och med tillhjälp av initiators elektriska arbete med maktens stav.

¹¹Förstatriaden har samband med materiaspekten, kausalcentrets nio yttre kronblad med medvetenhetsaspekten och andratriaden, kausalcentrets tre innersta blad med viljeaspekten och tredjetriaden. Alla tre utvecklas delvis samtidigt och påverkar varandra. Det är varken möjligt eller önskvärt att utveckla dem ett i taget.

¹²Öppnandet sker långsamt i början och snabbt först när individen arbetar medvetet därmed. Augoeides intresserar sig icke särskilt för individens utveckling, förrän andra bladet i andra kretsen börjar öppnas. Individen är mogen för initiation först när kausalcentret gensvarar på energier som utgår från planethierarkins första departement, en process som förutsätter det fullt medvetna jagets medverkan.

¹³Ordningen i kronbladens öppnande är beroende av de departement tredjetriaden och kausalhöljet tillhör, varvid kausalhöljets departement är ett underdepartement till tredjetriadens huvuddepartement. Om tredjetriaden tillhör andra departementet, kommer visserligen första bladet att öppnas först men likväl andra bladet att utvecklas närmast parallellt, eftersom andra bladet utvecklas lättast och första bladet svårast med en tredjetriad av just denna typ. När på ett tidigt stadium en krets av tre blad utvecklats, påverkar detta nästa krets, så att dennas blad utvecklas snabbare än den föregående kretsens. Därför ökas utvecklingstakten på de senare stadierna. Det finns även många fall av ojämn bladutveckling, så att exempelvis ett blad redan utvecklats i andra kretsen medan endast ett utvecklats i den första. Därmed förklaras ett sådant fenomen som att vissa individer kan ha en höggradig förmåga av tjänande i vissa avseenden men likväl en förhållandevis ringa utveckling av kausalmedvetenheten. Detta kan i sin tur ha olika orsaker, såsom att tredjetriaden har ett ovanligt starkt grepp om de två lägre triaderna eller att individen i fråga under flera liv gått tjänandets väg och därvid upprättat så starka med tjänandet samhöriga vibrationer att dessa försvårar gensvaret på andra slags vibrationer (LA: de sistnämnda vibrationerna har mera med medvetenhet och kunskap att göra). Det kan också sammanhålla med andra faktorer, såsom olika planetväsens olika grad av utveckling och kausalgruppens sådd och skörd.

¹⁴Majoriteten människomonader har tredjetriad av andra departementet, och hos dem väcks enhetens blad (andra bladet i varje krets) lättare, och enhetsstråvan är minsta motståndets väg för de många. Monader med tredje departementet i tredjetriaden är många och inflytelserika, och hos dem är första kronbladet i varje krets lättast att utveckla. Hos båda grupperna öppnas "kunskapsbladet" (första bladet i varje krets) först, beroende på augoeidernas egen inneboende natur och grundvibration. För alla är offerviljans blad svårast att utveckla, eftersom deras öppnande alltid förutsätter att både kunskap och enhetsstråvan förvärvats.

¹⁵Anförda fakta i ämnet kausalhöljets utveckling bör noga begrundas av dem som vill utveckla kausalmedvetenheten. Hela ämnet är av särskilt intresse för dem som studerar esoterisk psykologi, är det ämne som de bör ägna sig åt härnäst.

¹⁶Studiet av esoterisk psykologi innefattar en riktig uppfattning om andrajagets natur eller väckandet av andrajaget till fullt manifesterad aktivitet. Däri måste ingå studiet av lagarna för kausalhöljets utveckling, av de metoder varmed kausalcentret kan fulländas blad för blad och av det trefaldiga i dess utveckling. Däri ingår en förståelse av energi i dess tvåfaldiga aspekt: inre vibration och yttre strålning. Praktiskt betyder det att alla framskridna studerande kommer att rikta uppmärksamheten på centra, icke eterhöljets utan kausalhöljets centra, och på kausalgrupperna (LA: vilka är centra i en större skala). Därmed fås en bättre förståelse för hur de individuella medvetenheterna påverkar varandra i fysiska världen, en förståelse som sedan tillämpas i grupper utveckling, varvid vissa mänskliga problem får sin lösning.

¹⁷De som studerar esoterisk psykologi, kommer med tiden att upptäcka mycket som möjliggör för dem att arbeta bättre i fysiska världen. Allt (LA: i esoteriskt avseende) framgångsrikt arbete beror i huvudsak på två förmågor: förmågan att låta Augoeides arbeta genom personligheten (LA: mindre kausalhöljet, triadhöljet) och därvid använda denna endast såsom redskap; förmågan att arbeta med beaktande av kausalgruppens sådd och skörd. Hittills har mycket sagts om individuell sådd och skörd. I framtiden kommer de studerande så sakteliga att mera uppmärksamma gruppens sådd och skörd, vilket leder till ett mer intelligent samarbete, en djupare förståelse av gruppens ansvar och mer ändamålsenliga lösningar av gruppens problem.

¹⁸Hela idén om kraft eller energi kommer mycket sakta i förgrunden för det mänskliga tänkandet också på sådana områden som yrkesutbildning, näringslivets effektivitet och individens plats i ett företag. Människor omtalas och betraktas såsom potentiella kraftfaktorer, och det är ett steg i rätt riktning.

¹⁹I framtidens uppfostran och utbildning kommer de unga att undervisas om hur de bäst

skall kunna kontakta sitt kausalhölje eller sin högre energikälla, hur de bäst skall kunna vägledas i att tillgodogöra sig kausalhöljets kunskap och förmåga för användning i fysiska världen, hur de bäst skall kunna finna sin grupp och arbeta med gruppen i harmoni med dess totala energi och hur de bäst skall kunna räta in förstajagets tre höljen (mentalen, emotionalen och eterhöljet) med sitt högre kraftcentrum och så draga ned en kontinuerlig energiström för att stärka de lägre höljena och ändamålsenligt använda dem. Hela denna evolution kommer att ske gradvis och nödvändigtvis bli långsam. Kausalhöljets krafter är vidunderliga och skulle, om de frigjordes genom ett omoget förstajag, medföra en förfärlig katastrof.

Ovanstående text utgör avdelning 12 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskogh gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafraas av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.